

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידומת-קודמת O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	קידושין-האשה נקנית מימרא										
	לא ס"ד, דומיא דיייעוד, מה ייעוד, אע"ג דאי בעי מייעד ואי בעי לא מייעד, כל היכא דלא מצי מייעד לא הוה זבינא זביני, ה"נ כל היכא דלא מצי מיגרעא לא הוה זבינא זביני.								!		יב.
[חזקיה]	וקידושי אשה לב"ש נפקא להו מאמה העבריה, מה אמה העבריה בפרוטה לא מקניא, אף אשה בפרוטה לא מיקדשא.								!	◇	יב.
	ואימא: פלגא דדינך ואימא: שתי פרוטות								ז		יב.
	כיון דאפיקתיה מפרוטה אוקמה אדינר.								!		יב.
רבא:	היינו טעמא דב"ש, שלא יהו ננות ישראל כהפקר.								!	◇	יב.
וב"ה אומרים:	בפרוטה.										יב. <
סבר רב יוסף למימר:	פרוטה כל דהו									◇	יב.
א"ל אביי:	והא עלה קתני: כמה היא פרוטה? אחד משמנה באיסר האיטלקי								ז	◇	יב.
	וכ"ת, ה"מ בדורו של משה, אבל הכא כדחשבה להו לאינשי								!		יב.
והא כי אתא רב דימי אמר:	שיער רבי סימאי בדורו, כמה היא פרוטה? אחד משמנה באיסר האיטלקי								ז	◇	יב.
וכי אתא רבין אמר:	רבי דוסתאי ורבי ינאי ורבי אושעיא שיערו, כמה הוי פרוטה? אחד מששה באיסר האיטלקי								ז	◇	יב.
א"ל רב יוסף:	אי הכי, היינו דתנינא: צא וחשוב כמה פרוטות בשני סלעים? יותר מאלפים								ז	◇	יב.
	השתא אלפים לא הויין, יתר מאלפים קרי לה?								ז	◇	יב.
אמר להו ההוא סבא:	אנא תנינא לה: קרוב לאלפים.								!	◇	יב.
	סוף סוף, אלפא וחמש מאה ותלתין ושיתא הוא דהויין								ז		יב.
	כיון דנפקא להו מפלגא, קרוב לאלפים קרי ליה.								!	◇	יב.
גופא, כי אתא רב דימי אמר:	שיער ר' סימאי בדורו, כמה היא פרוטה? אחד משמנה באיסר האיטלקי								◇	■	יב. <
וכי אתא רבין אמר:	שיערו ר' דוסתאי ורבי ינאי ור' אושעיא, כמה היא פרוטה? אחד מששה באיסר האיטלקי.								◇	■	יב. <
אביי לרב דימי:	נימא את ורבין בפלוגתא דהני תנאי קא מיפלגיתו								ז	◇	יב.
דתניא: [ת"ק]	פרוטה שאמרו חכמים - אחד משמנה באיסר האיטלקי, שש מעה כסף - דינר, מעה - שני פונדיונין, פונדיון - שני איסרין, איסר - שני מוסמיסים, מסמס - שני קונטרונקין קונטרנג - שתי פרוטות, נמצא פרוטה - אחת משמנה באיסר האיטלקי								◇	■	יב.
רבן שמעון בן גמליאל:	שלשה הדרסין למעה, שני הנצין להדרים, שני שמנין להנץ, ב' פרוטות לשמין, נמצא פרוטה - אחת מששה באיסר האיטלקי								◇	■	יב.
	לימא, דמר אמר כת"ק, ורבין דאמר כרשב"ג								ז		יב.
א"ל: [רב דימי]	בין ידי ובין רבין אליבא דת"ק, ולא קשיא: הא דאיקור איסורי, הא דזול איסורי הא דאיקור איסורי - קום עשרים וארבע בזוזא, הא דזול - קום תלתין ותרין בזוזא.								!	◇	יב.
שמואל:	קידשה בתמרה, אפילו עומד כור תמרים בדינר - מקודשת, חיישנן שמא שוה פרוטה במדי.									◇	יב.
והא אנן תנן, ב"ה:	בפרוטה ובשוה פרוטה								ז	◇	יב.
	לא קשיא: הא בקידושי ודאי, הא בקידושי ספק.								!	◇	יב.
[רב שימי בר חייא]	ההוא גברא דאקדיש בזוזא דאורדי, יתיב רב שימי בר חייא קמיה דרב וקא מעיין בה, אי אית בה שוה פרוטה - אין, אין לא - לא.									◇	יב.
	ואי לית בה שוה פרוטה - לא?								ז		יב.
והאמר שמואל:	חיישנן								ז	◇	יב.
	לא קשיא: הא בקידושי ודאי, הא בקידושי ספק.								!	◇	יב.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידוש של פסקה קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	קידושין-האשה נקנית מימרא										
[רב חסדא]	ההוא גברא דאקדיש באבנא דכוחלא, יתיב רב חסדא וקא משער ליה, אי אית ביה שוה פרוטה - אין, ואי לא - לא. ואי לית ביה שוה פרוטה - לא?									◊	יב.
והא אמר שמואל:	חיישין								ז		יב.
	רב חסדא לא סבר ליה דשמואל.								!		יב.
אמרה ליה אימיה:	והא ההוא יומא דקדשה הוה ביה שוה פרוטה							ז		◊	יב.
אמר לה: [רב חסדא]	לאו כל כמינך דאסרת לה אבתרא, לאו היינו דיהודית דביתתו דרבי חייא, דהוית לה צער לידה, אמרה ליה, אמרה לי אם: קיבל ביך אבון קידושי כי זוטרת אמר לה: לאו כל כמינה דאימך דאסרת ליך עילווי.							!		◊	יב.
אמרי ליה רבנן לרב חסדא:	אמאי? הא איכא סהדי באידית, ידיעי דבההוא יומא הוה ביה ש"פ							ז			יב:
השתא מיהא ליתנהו קמן, לאו היינו דר' חנינא?	עידיה בצד אסתן ותיאסר?							!		◊	יב:
דא"ר חנינא:	לא סבירא להו להא דרב חסדא, אם הקילו בשבויה דמנוולה נפשה גבי שבאי, ניקיל באשת איש?									◊	יב:
[אביי ורבא]	אישתאר מההיא משפחה בסורא ופרשו רבנן מינה, ולאו משום דסבירא להו דשמואל, אלא משום דסבירא להו כאביי ורבא.								◊		יב:
	ההוא גברא דאקדיש בשוטיא דאסא בשוקא									◊	יב:
שלח רב אחא בר הונא לקמיה דרב יוסף:	כה"ג מאי?								א		יב:
שלח ליה: [רב יוסף]	נגדיה כרב, ואצטריך גיטא כשמואל.								!	◊	יב:
[רב]	דרב מנגיד על דמקדש בשוקא, ועל דמקדש בביאה, ועל דמקדש בלא שידוכי, ועל דמכטיל גיטא, ועל דמסר מודעא אניטא, ועל דמצער שלוחא דרבנן, ועל דחלה שמתא עילויה תלתין יומין, ועל דחנא דדייר בי חמוה.									◊	יב:
	דדייר אין, חליף לא?								ז		יב:
	והא ההוא חתנא דחליף אבבא דבי חמוה, ונגדיה רב ששת								ז	◊	יב:
	ההוא, מידם הות דיימא חמתיה מיניה.								!	◊	יב:
נהרדעי:	בכולהו לא מנגיד רב, אלא על דמקדש בביאה בלא שידוכי.									◊	יב:
ואיכא דאמרי:	ואפילו בשידוכי נמי, משום פריצותא.									◊	יב:
	ההוא גברא דקדיש בציפא דאסא, אמרו ליה: והא לית בה ש"פ, אמר להו: תיקדוש בארבע זוזי דאית בה, שקלתא ואישתיקא									◊	יב:
רבא:	הוה שתיקוטא דלאחר מתן מעות, וכל שתיקוטא דלאחר מתן מעות לאו כלום היא.									◊	יב:
רבא:	מנא אמינא לה?								א		יב:
דתניא:	אמר לה כנסי סלע זו בפקדון, וחזר ואמר לה התקדשי לי בו, בשעת מתן מעות - מקודשת, לאחר מתן מעות, רצתה - מקודשת, לא רצתה - אינה מקודשת								!	◊	יב:
	מאי רצתה ומאי לא רצתה?								א		יב:
	אלימא רצתה - דאמרה אין, לא רצתה - דאמרה לא								!		יב:
	מכלל דרישא כי אמרה לא נמי הוה קידושין, אמאי? והא קאמרה לא								ז		יב: